

Серия: Думи около Кръста!
Тема: Думи преди кръста-Оставете
я!

Йоан 12:1-8

Дата:08/03/2020г.

ХРИСТИЯНСКА ЕВАНГЕЛСКА
БАПТИСТКА ЦЪРКВА

гр.Варна;
Бул."Сливница 98/100

1. УВОД-

Думите носят в себе си сила!
В древен Китай са казвали, че съществуват два вида лекарства. Едните са изработени от билки, а другите са изработени от думи.

Бог чрез Слово сътвори световите!
Яков казва, че който успее да не греши в говорене, той е съвършен (Яков 3:2)

Новия Завет е пълен с думи изречени от Христос. Словото дойде на света, за да изпълни делото си: Да бъде светлина за света. Да донесе единствената истина, вечната истина!

Древните философи са търсили истината, чрез опита и размишлението.

Изричането на истината съдържа сила в себе си.

Исус казва: Аз съм Истината!
Той казва на Пилат: Аз за това дойдох на света, за да свидетелствам за Истината!

Пилат обаче, не разбира истината!
В серия от проповеди, ще проследим някои от думите на Исус казани преди Кръста на Смъртта и след Гроба на Възкресението.

Ще упражняваме мислите си в търсене на Истината идваща от Извора на Истина- Бог. Бога, който светът днес масово отхвърля, отрича и обижда. Вярващите обаче упорите твърдим, че Исус е истината. Имаме ли

основание? Можем ли днес, след 2000 години да твърдим, че познаваме Истината?

2. ИЗЛОЖЕНИЕ-

Йоан започвайки от 12 глава, отделя цели 9 глави от своето Евангелие, за да ни разкаже, какво е ставало в последните седем дни преди Кръста и Възкресението, а и след Възкресението.

Споменатата 12-та глава на това Евангелие започва с нещо много подходящо за днешния ден. Исус е на път към злокобния Ерусалим. Този Ерусалим, който в неделя щеше да го посрещне с хвала и палмови клони, а след няколко дни в петък щеше да произнесе смъртната присъда на Царя Юдейски.

Преди да влезне в Ерусалим, Исус минава през Витания

(СЛ 2)

Самия Йоан в предната глава ни казва, че Витания е на разстояние от централен Ерусалим, горе-долу колкото от Катедралата до МОЛ Кулите по Бул „Владислав“ или по Сливница от нашата Църква до Трошево, малко преди новия Лидл. 40-45 мин пеш. И така Исус идва от Витания към Ерусалим. Но там във

Витания един човек го е поканил на гости. Това за Източната култура, не означава само кафе. Това означава трапеза и седене около трапезата с часове за да разговарят. Исус е седнал на трапезата и там са учениците, там са и възкресения Лазар, Марта и Мария(логично е да са постоянно с Исус, след случилото се с Лазар(той беше възкресен от Исус, след четири дни престой в гроба).

Историята разказана ни от Йоан представя двете сестри. Ние вече ги познаваме от посещението на Исус у тях. Виждаме Марта, отново запретнала ръкави и помага с прислужването. Жена явно навикнала да слага трапези. Явно не беше приела сериозно забележката на Исус, когато Той беше у тях.

А къде е Мария? Ами къде може да е! При нозете на Исус. Тези Негови нозе, тя все там седи. И когато Исус идваше към Витания и когато беше у тях, и сега когато е в друг дом.

Искам днес да помислим върху тази почти незабележима жена. Тя не говореше много, но винаги правеше онова, което е правилно. И ние виждаме как Исус я защитава. *Оставете я!* Защитава я когато сестра и я напада, за това че не и помага. *Оставете я!* Защитава я и когато Юда Искариотски я нападна, че пилее богатство заради Исус. *Оставете я!* Исус и днес защитава всяка жена, която иска да се учи от Исус или да Му служи. *Оставете я!* Исус виждаше и чуваше сърцето на Мария. Защо ли? Защото сърцето на тази жена я водеше към

правилните действия. Какви са правилните действия? Това са действията които дават възможност на човека да израства в познаване на своя Спасител.

(СЛ 3) А) Плачеща при нозете на Исус

Първия път, когато ние виждаме Мария е в 11 глава на Йоан. Тя бърза за да види Исус и когато ги вижда, какво прави?

(СЛ 4) Йоан 11:32 И тъй, Мария, като дойде там гдето беше Исус и Го видя, падна пред нозете Му и рече Му: Господи, да беше Ти тука, нямаше да умре брат ми.

Мария усещаше, че Извора на живота е там пред нея. Тя не очакваше да се случи, онова което знаем, че се случи, но знаеше, че в Христос, тя може да намери утеха и мир за наскърбената си душа.

Мили сестри. Вашите сърца, често са наскърбени. Скръбта на сестрата, на майката, на съпругата. Тази скръб оставя някак дълбоки рани в женското сърце. Дълбоки белези/бразди във вашия живот. Дали защото вие обичате по-дълбоко, дали защото сте по-чувствителни, а скръбта наранява най-дълбоко чувствата, но знаете ли? Разбрали ли сте, че Исус е лекар и на телата и на чувствата? Знаете ли, че Той единствен може да разбере, какво става в душите ви. Мария по човешки би трябвало да е изгубила всяка надежда. Брат и беше вече в гроба от 4 дни. Хората когато попаднат в дълбока скръб, не искат да виждат никой. Те предпочитат да бъдат сами в скръбта си. Мария беше различна. Тя знаеше, че Исус има балсам

за наранената и душа. Тя знаеше, че само Той можеше да полее тази сърдечна рана с елей и да премахне скръбта. Затова тя не се криеше от Него, а

(СЛ 5) **Йоан 11:31** А юдеите, които бяха с нея в къщи и я утешаваха, като видяха, че **Мария стана бързо и излезе**, отидоха подире ѝ, като мислеха че отива на гроба да плаче там.

Да тя бързо отиде, но не за да е по-близо до мъртвия, а за да е по-близо до Живия. Да посрещне Исус, да бъде до Него, да бъде с Него, да Му каже/изплаче на Него и да слуша, защото знаеше, че Той няма само да и каже: Не плачи! Тя знаеше, че когато Исус каже нещо, то достига до сърцето на човека и извършва промени; дълбоки и дългосрочни промени.

Когато скръбта с тежките си и груби нозе нагази в твоя живот, не оставай сам с нея, за да те газни, докато не остане дъх в теб. Не оставай за лежиш в нозете на скръбта. Вместо това бързай както Мария при едни други нозе. Тези на Исус и там плачи. Там ридай. Там излей сърцето си и горчивината си. Защо ли? Защото Той има изненада за теб. Колкото и отчайваща да е твоята съдба, за Бога тя не е непроменима. За Бога няма непосилна, непобедима, непоносима скръб.

Отивайки при Исус, Мария отиде при Онзи Който може да и съчувства:

(СЛ 6) **Йоан 11:33** Исус, като я видя, че плаче, и юдеите, които я придружаваха, че плачат, разтъжи се в духа си и се смути. **11:34** И рече: Где го положихте? Казват Му: Господи, дойди и виж. **11:35** Исус се просълзи.

Мислиш, че Бог е безразличен и не усеща нашата скръб ли? Няма друг, Който по -добре да ни състрадава от Исус:

(СЛ 7) Евр. 4:15 Защото нямаме такъв първосвещеник, Който да не може да състрадава с нас в нашите немощи, а имаме Един, Който е бил във всичко изкушен като нас, но пак без грях.

Да осъзнаеш, че Исус състрадава и че Той единствен може да ти помогне е мъдрост, дарена от Бога. Искай тази мъдрост за времето когато Сатана ще те изкушава със скръбта. Исус е ваксината против скръбта, ако искаш да си готов за времето, когато скръбта ще почука на вратата ти. Исус е лекарството против скръбта, ако скръбта, неканена вече се е настанила в домът ти.

Смъртта на близък носи голяма, раздираща сърцето, скръб! Ако не си бил жертва на това, благодари сега на Бога. Ако обаче, това е станало в твоя дом, позволи на Мария от Ветания да те заведе при Исус, за да изпълни Той умът, душата и сърцето ти. Да, отнеси скръбта си при нозете на Исус, Той няма да те разочарова, а ще ти покаже, как Той е по-силен от смъртта и от скръбта.

Самия Исус ни призовава:

(СЛ 8) Мат 11:28 Дойдете при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и Аз ще ви успокоя.

Ако скърбиш, плачи, проливай сълзи, но го прави при нозете на Исус, защото там си най-близо до Онзи, Който единствен може да ги

избърше успешно. Той може с една дума да отнеме и скръбта и страха от живота ти. Скръб и страх-две унищожаваци бедствия за всеки. Две бедствия, против които трябва да противостои сила, по-голяма от човешката. Коя може да е тази сила? Християните трябва да знаят: Най-ефективния лек срещу скръбта и страха е ИСУС!

Пр. Спомням си свидетелството на с.Гинка преди да отиде на операция на сърцето. Как тя вижда победата на Исус над големия страх от предстоящата операция. Ако искате да знаете как- питайте я, тя още го помни, 16 години по-късно.

(СЛ 9)Б) Слушаща при нозете на Исус

Лука ни дава една допълнителна светлина върху образа на Мария от Витания. Той разказва една кратка история, която Йоан е пропуснал да опише. Той ни показва още една картина в която Мария е при нозете на Исус:

(СЛ 10) Лука 10:38 И като вървяха по пътя, Той влезе в едно село; и някоя си жена на име Марта Го прие у дома си. 10:39 Тя имаше сестра на име Мария, която седна при нозете на Господа и слушаше словото Му.

Можем ли да видим какво става в сърцето на тази жена. Откакто Исус беше с тях, тя не се отделяше от Него. Имаше ли значение за нея това и какво беше значението?

Първия път ние виждаме Мария която стои при нозете на Исус и плаче неудържимо поради загубата на брат си.

Лазар в този случай е жив, но ние сме се фокусирали върху Мария и я виждаме да седи при нозете на Исус и да слуша неговите думи. Жените винаги сякаш са изпреварвали мъжете в слушането на Словото. Иначе в говорене са много по-словоохотливи от мъжете, то когато знаят, че трябва да слушат, те са много по-добри слушатели. Слушането на Словото Божие не е без значение. От слушането се влияе вярата ни. Тя е пропорционална на слушането:

(СЛ 11) Римл. 10:17 И тъй, вярването е от слушане, а слушането - от Христовото слово.

Слушане, но не какво да е, а Христовото слово.

Жените са ценители на мъдрото Слово. Спомнете си, че Савската царица, пътува от далеко за да дойде и да слуша мъдростта на Соломон.- 2 Лет.9: 1-12

Жената на Навал, говори с мъдрост на Давид, за да избави домът си от погубване.
1Царе 25 гл

Притчи 14:1 говори за мъдрата жена, че тя съгражда домът си.

Искам да се обърна към сестрите. Можете ли да слушате. Не, не питам дали слушате мъжете си. Зная че(от опит), че това е невъзможно. Но, да не слушате Исус, това е неприемливо.

Пр. Американския Президент Франклин Рузвелт, твърдял, че хората не слушат. Веднъж на един прием, когато минавал за да се поздрави с хората, той експериментирал и на

всеки с когато се поздравява, той измърморвал:
Здравейте! Аз сутринта убих тъща си!

Всички отговаряли:

Браво, г-н Президент! Много добра работа!

Чудесно г-н Президент! Продължавайте със
същия ентузиазъм!

Г-н Президент, вие сте наше вдъхновение!
Искаме да Ви подражаваме!

Само, накрая на редицата Посланика на
Боливия, се навел до ухото му и пошепнал:

Г-н Президент, аз съм убеден, че тя си го е
заслужила!

На много от нас ни липсва това качество:
способност да слушаме. Затова често в къщи
има кавги, защото никой не иска да слуша
другия. Затова мъже, не искат да се приберат в
къщи, защото не искат да слушат жени, които не
спират да мърморят. Затова жените не слушат,
защото мъжете не могат да им говорят с
мъдрост. Да можеш да говориш мъдро и да
можеш да слушаш търпеливо са дарби.

Мария може да ни даде пример, как една
жена може да израсне в мъдрост, като се учи
чрез слушане. Не какво да е слушане, а
слушане на Божието Слово. Дали в домовете
ни, често има дразги, именно, защото не
разговаряме върху Божието Слово. Божието
слово съдържа в себе си мир и мъдрост. Ако у
дома, разговорите се въртят около Божието
Слово, сигурен съм, че тези разговори, ще се

провеждат в мир и ще ни водят към повече мъдрост.

И така , Мария ни чертае път, по който можем и ние да вървим:

Тя скърбеше при нозете на Исус!

Тя се учеше при нозете на Исус!

И сега можем да я проследим, защото тя отново е при тези същите нозе:

(СЛ 12)В) Покланяща се при нозете на Исус

И това е разказа на Евангелист Йоан, за Мария от нашия текст- Йоан 12 гл..

(СЛ 13)Йоан 12:3 Тогава Мария, като взе един литър миро от чист и скъпоценен нард, помаза нозете на Исуса, и с косата си отри нозете Му; и къщата се изпълни с благоухание от мирото.

Този път обаче тя нито плачеше, нито слушаше. Тя действаше!

Забележете, тя отново беше при нозете на Исус и носеше, нещо, което не беше жертвала дори при смъртта на брат си. Това беше литър благоуханно миро/парфюм. Какво правеше Мария с литър скъп парфюм при нозете на Исус?

В този момент Мария се покланяше на своя Господ. Тя не се страхуваше, не се срамуваше и жертваше щедро, защото тя знаеше много за и от Исус. Със Словото си, Той и даде и мир и мъдрост. Сега тя действаше с акт на поклонение.

Когато ние хвалим Бога, когато се покланяме, ние може лесно да пропуснем момента. Какво значи това? Ако аз служа на Бога, без сърце и дух, аз изпускам момента. Това е важно да го разберем, защото това е честа грешка на вярващите. Допуска се поради рутина. Ако аз съм излязъл пред вас и ви говоря с цел да ви впечатля, да ме харесате, да ме похвалите, тогава аз не почитам Исус. Ако съм излязъл да ви вода в хваление и се старая да ви покажа колко добре свиря, пея или изглеждам, аз не почитам Исус, а публиката. Ако каквото и да правя, за Бога, хората виждат мен, повече от Исус, аз го правя заради хората, заради себе си, а не за да се поклоня на Исус. Това е груба духовна грешка, аз греша и се самозалъгвам. Дори ако съм дошъл на църква, не заради почитта ми към Исус, а за да видя някой който ми харесва- момче или момиче, това не ми носи духовна награда.

Пр.Познавах едно момче, което започна да идва на църква. Покая се, кръсти се, ангажира се със служение, вършеше много неща и всички се радвахме за него. След време изведнъж спря. Когато разговарях с него, се оказа, че всичко е било театър. Защо? Защото харесвал едно от нашите момичета! Няма лошо да харесваш вярващо момче или момиче, но да ползваш Исус и вярата в него, като печеливша карта с цел да спечелиш любовта му/и, това не е честно.

Нямам нищо против да се зараждат отношения и романтични чувства между вярващи, но когато тези чувства, изместват поклонението ни на Бог в Молитвения дом, тогава „прожекторите осветяват грешния герой в постановката“!

Когато хвалим, когато се покланяме, когато служим на Исус, всичко друго остава настрана. Дори ние изчезваме, свиваме си при нозете на Спасителя и даваме от себе си най-скъпото, като го оставяме да се разстели, над хората, като сладка арома. Скъпия и благоуханен парфюма на нашето служение на Христос, който не прославя нас, а Онзи върху чийто нозе го изливаме.

Пр. Представете си, че ние сме в онази къща, всеки път когато сме се събрали в тази сграда на Църквата. Нека всеки идва с мисълта: Какво ще излея аз днес върху нозете на Спасителя?

В онази къща във Витания, там около масата се разнесоха две ухания:

Едното беше от поклонението на смирение, любов, почит и възхищение от Спасителя.

Другото беше вонята от скъперничеството на Юда Искариот. Той не виждаше Исус, а само пари.

Парфюма на моето поклонение или вонята на моята гордост, моята гордост, ненавист към брат или сестра, моето жлъчно отношение и какво ли още не носим понякога на това свято място, където Исус е дошъл за да застане между нас. Едното ухае, другото вони. Така

както завоня скъперничеството на Юда Искарот. На какво ще мирише твоето присъствие в Молитвения дом?

Знай братко и сестро, няма нищо толкова голямо или толкова скъпо, което да не си заслужава да сложиш в нозете на Исус. Не поставяй нищо над Него.

3. ЗАКЛЮЧЕНИЕ-

Завършвам! Днес нарочно използвах образа на Мария, за да може всички да видим, как една жена за която Словото не говори много, може с няколко чудесни действия да ни покаже, как Исус може да е всичко за нас:

(СЛ 14) Утешителя при нозете на Когото да сложим всичко което ни безпокои и пречи. Нашите беди, скърби, страхове, гордост, горест или грехове.

Учителя при чиито нозе да ходим често за да се учим.

Спасителя на Когото смирено и благоуханно да се поклоним.

Ако нещо ти пречи днес да дойдеш при нозете на Исус за да поставиш там:

Греха си!

Гордостта си!

Горестта си!

Поклонението си!

Или каквото и да е друго, знай, че Исус може да смъкне, всичко което и всеки който дръзне да те спира.

Остави я, остави го!

(СЛ 15) Матей 11:28 Дойдете при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и Аз ще ви успокоя. 11:29 Вземете Моето иго върху си, и научете се от Мене; защото съм кротък и смирен на сърце; и ще намерите покой на душите си. 11:30 Защото Моето иго е благо, и Моето бремене е леко.